

FOTO: JOOST STALLEN

Light leaf spot is een blijvertje in spruit- en sluitkool. Stefan Jongejan van toeleverancier Van Iperen lichtte toe hoe de schimmel het best aan te pakken.

dat het transport van dit element van de stam naar de spruiten vanaf 120 dagen na het planten snel op gang komt, aldus Van Hout. Moet je kali na 120 dagen geven, of misschien nog later?" Dat wordt beproefd met Kali-60 (150 kilo/ha), die werkt het snelst. Een andere gedachte is dat een grotere kaligift kort voor de oogst de celspanning kan verlagen, en daarmee de gevoeligheid voor glazige spruiten. Dat wordt getoetst met 300 kilo/ha Kali-60 twee weken voor de oogst. In een volgend object is meermalen Silicium meegespoten (Acticil), met een vergelijkbaar effect als Kali. De verschillen in glazigheid worden bekeken bij het spruiten sorteren.

Light leaf spot: afwisselen in gesloten schema

Schimmels zijn met het huidige middelenpakket en teeltveraring goed in de hand te houden. Light leaf spot vormt hierop een uitzondering, werd vorig jaar in enkele gevoelige goed duidelijk.

Op het Spruitkoolplatform lag een proef waarin 9 schema's met elkaar vergeleken worden, tegen light leaf spot en tegen andere schimmels. Eind juli was hier en daar een schimmelvlekje te vinden, vervolgens werd het erg droog, waardoor de infectie werd gesmoord. De laatste maand loopt de druk weer op.

"Middelen uit verschillende chemische groepen afwisselen in een gesloten schema van maximaal 21 dagen, dat is het meest effectief. Daar is de proef ook op gebaseerd om resistentie tegen middelen uit een groep te vermijden", aldus adviseur Stefan Jongejan van toeleverancier Van Iperen uit Westmaas in een toelichting bij het gevoelige ras Staedia. Fungiciden uit verschillende chemische groepen hebben uiteenlopende aangrijpingspunten op schimmels. Triazolen (Rudis, Folicur) beïnvloeden de doorlaatbaarheid van de celmembranen. Ze zijn curatief wat sterker. Strobilurinen (Amistar, Flint, en het combinatiemiddel Signum) schakelen de ademhaling uit; carboxamides leggen de energieproductie plat. ●

FOTO: BART NIJS FOTOGRAFIE

Weer controle

We zitten weer op het einde van het jaar, de tijd van de controles. Als je dan met een bv met gmo werkt, word je pas echt bedolven onder het papier. En deze keer niet van de bomen, maar van de telersverenigingen en andere instanties. Nu onze kersen lekker droog staan, was het dus tijd voor een controle. Papieren voor de dag, tekeningen voor de dag, en daar kwam de eerste aan. Vraag me niet waar hij vandaan kwam, maar hij kwam kijken of we wel echt die 100.000 meter aan ijzer in onze boomgaard verwerkt hadden. Het liefst liep hij elke rij na om de tienduizenden boutjes en moertjes na te tellen. Zwaar voorovergebogen hing hij boven de tekening en alles, tot aan de kladblaadjes toe, werd gekopieerd. Hij stelde duizend-en-een vragen en bleek verstand van zaken te hebben.

Weken later kregen we de bevestiging dat inderdaad alles klopte en ik was weer blij dat mijn personeel geen ijzer achterover had gedrukt. Een week later de volgende brief, ze kwamen langs om te controleren of de kappen er wel stonden. Uh ..., dat was toch al duidelijk? Ja, nee, maar nu vanuit Den Haag. Twee dames in een auto arriveerden bij de kersen. De ene bleef in de auto zitten, de andere stapte uit en zette twee stappen om een foto te maken. "Oké", zegt ze, "dit is dus de kersenoverkapping – uh, ja – enne wat voor bomen staan er onder? – uh, meent ze dat nou echt? – Oh ja, hi hi, dat zijn natuurlijk kersenvruchten! En dan verwachten jullie van mij natuurlijk dat ik dat met een stalen gezicht ga bevestigen ... Ze stappen weer in de auto en het enige wat ik nog kan bedenken is dat ze in Den Haag rijden telen en twee daarvan hebben ze vandaag met een auto naar Brabant gestuurd.

Jolanda Nooijen, ondernemer in Zeeland